

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De his Petri verbis ad Dominum: Præceptor per totam noctem
laborantes nihil cepimus. Nisi diligenter advertas, stulto labore
consumeris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Hoc est scilicet quod maxime times; Sed hoc est maxime quod te excitare debet ad Christum, ne tibi aliter, quam ex Evangelio liceat vivere: alioquin quid tibi proderet audire, si non credis? aut quid credere, si non conformiter vivis? An tu erubescis Evangelium? An negas illud esse, Virtutem Dei in salutem omni credenti? An ignoras non auditores, sed factores solos commendari?

Rom. I.

Iac. I.

Nonne audivisti quid Geraseni cum Christo egerint, quando Christus permisit porcos eorum in mare demergi: Rogaverunt illum, inquit facer textus, ut discederet ab ipsis. Maluerunt scilicet carere Christo quam porcis suis. O rem, inquis, execrandam! sed rem quae tamen a te quotidie perficitur, cum ne sensuali appetitu privaris, te Christi doctrina privas. Numquid pro-

Luc. 8.

pterea dicebat Dominus: Nolite sanctum dare canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis. Sanctum dicitur quidquid docuit Christus ne corrumpatur aut profanetur: Margaritae sunt, quae cumque sunt ejus voces, ut in pretio habeantur, Canes vero sunt Impugnatores; & porci Contemptores, ait S. Augustinus. Nonne te pudet vel horum nominum? Oppone autem eis excellentia hae quibus Christus honorat audientes, & facientes verbum Dei. Mater mea & fratres mei hi sunt qui verbum Dei audiunt & faciunt. Potuitne dignius rem commendare? poterisne verò tam dignae commendationi semper obistere?

Matth. 7.

Luc. 8.

Vide Verbo Verbum Dei, & Dominicam Sexagesima in 2. parte, ubi & alia indicantur.

S A B B A T O.

DE HIS PETRI VERBIS AD DOMINUM:

Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil capimus: in verbo autem tuo laxaborete. Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam. Luc. 5.

VERITAS PRACTICA.

Nisi diligenter advertas, stulto labore consumeris.

RATIO EST, Quia ille stulto labore consumitur, qui relicto facili & fructuoso, totam aut majorem vitam partem transigit in labore difficili, & infructuoso.

Sed nisi diligenter advertas, talis est vita tua labor, labor difficilis & infructuosus, quem ultro suscipis, neglecto facili & fructuoso.

Ergo stulto labore consumeris, Quod sane est diligenter perpendendum, ad cautionem adhibendam.

L P U N C T U M.

Egi potest narratio fusior quam habet S. Lucas, & de qua occurrer in tertia parte iterum dicere. Hic modò siste in consideratione duplicis operæ & laboris, quem posuit Petrus cum sociis, in piscando. Ecce enim tota nocte laborant, & nihil capiunt: Mane autem factò, jactis tantum, ad Domini jussionem, in mare retibus, concludunt piscium multitudinem copiosam,

Dominica 4. post Pentecosten.

Nonne magna est diversitas utriusque laboris: cum ex una parte multum laborarint, & nihil ceperint: ex alia vero, parum laborarint, & multum profecerint?

Hæc est diversitas Laborantium in hoc mundo; hic est duplex hominum labor tam diversus, & directè sibi oppositus, ut aliter sapiens, aliter stultus dicatur, sicut patebit in declaratione Veritatis propositæ, quæ tibi uni ad ulteriorem fructum est applicanda; Nisi enim diligenter advertas, totus in hac stultitia vivis, & laboras, totus hoc stulto labore consumeris; Quod jam pridem dictum fuit Moyfi, à focero Jethro, ut est in libro Exodi.

Ratio quæ affertur non tam indiget probatione, quam attenda rei propositæ consideratione, subjuciendo sibi distinctè duplicem illum laborem valde diversum & oppositum, ex illis duabus circumstantiis simul involutis, quæ faciunt eam diversitatem, Nempè difficultas sine ullo fructu: Et facilitas cum multo fructu. Sit itaque ex his duobus alteruter propositus labor, vel iste facilis & multum fructuosus; vel ille difficilis & planè infructuosus, quis sapiens non eligeret facilem

Exodi 10

11. Ad

15.

Luc. 5.

cilem & fructuosum, si maxime sciret æquè, aut etiã magis isto labore facili, se Domino luogratum futurum? Quis nisi stultus vellet se adstringere ad id quod est difficilius, & in fructuosius? Nam si saltem difficillimi laboris esset aliquis fructus! aut si nullus est fructus, si saltem labor esset facilis: sed multum laborare sine fructu, cum præcipue possis, si velis, aliud de fructum percipere sine magno labore; certè hoc est stultescere, hoc est stulto labore consumi; hoc est quod arguunt sacra Scripturæ, quando sic culpã nostrã fit ut ultro vitam transigamus in tali labore, & voluntaria miseria. *Hac dicit Dominus; ponite Corda vestra super vias vestras: seminastis multum & insulisti parum. Qui mercedes congregavit, misit eas in sacculum pertusum.* Contrã laudi datur, quod ait de se Sapiens; *Modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem.* Et Dominus universim de suis; *Electi mei non laborabunt frustra; Unde consequens est illos non esse electos, sed reprobos, qui laborant frustra, & qui dicunt. Lassati sumus in via iniquitatis, & perditionis: & ambulavimus vias difficiles.* Ex utris esse velles?

II. PUNCTUM.

SED nisi diligenter advertas, talis est vita tua labor, labor difficilis & infructuosus, neglecto facili & fructuoso.

Quatuor hic sunt distinctè declaranda; Primum est, laborem vitæ tuæ esse difficilem: Cum enim pendè in omnibus, velis concupiscentiæ seu naturæ depravatæ satisfacere, quid imperiosius? quid durius? Et quid difficilius? Illa est ancilla quæ cum hæres fuerit Domine suæ; *Sustineri non potest, ut ait Sapiens. Illa est occupatio magna, ut ait alius, creata omnibus hominibus, & jugum grave super filios Adam: cogitationes eorum, & timores cordis;* Et quæ plura pergit Ecclesiasticus; Hæc est tinea de veste nascens & eandem vestem corruptans, de qua fusè & præclare S. Gregorius ad illa verba Job; *Qui quasi putredo consumendus sum, & quasi vestimentum, quod comeditur à tinea.*

Denique nihil laboriosius, quàm quod fit cum inquietudine animi; nam labor & quiete opponatur, & majori quieti major est labor oppositus; Non est autem major quiete, quàm quiete animi, nec proinde major aut difficilior labor quam inquietudo animi. Jam verò quid quid fit ex concupiscentia, fit ex inquietudine animi; nihil enim magis inquietum, quàm effectus depravatus, Unde bella & lites in vobis; nonne hinc? ex com-

cupiscentiis vestris, qua militante in membris vestris? *Concupiscentis & non habetis! ô tristitiam! ô angorem! Omnis plaga, tristitia hæc cordis est,* ait Sapiens.

QUIS verò fructus hujus laboris? Secundum est declarandum, Quidquid sit, in morte terminabitur, & quidquid mortale est, parum est fructuosum. *Quem fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis?* inquit Apostolus, *Nam finis illorum mors est. Quid nobis profuit superbia? aut divitiarum jactantia quid contulit nobis? Transferunt omnia illa, tanquam umbra. Vide sapientiæ quinto, quantum illi deplorant se nullum sui laboris fructum ex hac vita retulisse. Sed ante mortem dum adhuc vivis, quid præmii, quid emolumentum ex iniqua vita? Præclare omnino Isaias: *Conceperunt laborem, & pepererunt iniquitatem, ova aspidum rupeverunt, & telas aranea texerunt; tela eorum non erunt in vestimentum, neque operientur operibus suis. opera eorum, opera inutilia. Et alibi; Sicut somniat esuriens & sitiens, comedit & bibit, & postquam fuerit expergescit, lassus adhuc bibit, & anima ejus vacua est.* Sic planè somnia sunt, humana hæc omnia, quæ ut apparent, evanescent; Quod & Propheta Oseas sic egregiè; *Quia ventum seminabunt, & turbinem metent: culmeus stans non est in eo: germen non faciet farinam, quod eisi fecerit, alieni comedent eam. Quid ergo prodest ei, quod laboravit in ventum?* ait ille Sapiens, qui cum se convertisset ad universa opera, quæ fecerant manus ejus, & ad labores, in quibus frustra sudaverat, vidit in omnibus vanitatem & afflictionem animi, ac tandem addit; *Quid enim proderit homini de universo labore suo, & afflictione spiritus, quem sub sole cruciatus est: Quasi diceret, nihil planè, nihil omnino fructus & pretii refert ex illo labore difficili.**

AT verò, quæ duo restant explananda, vide contra, quàm facilis sit, & fructuosus ille labor quem negligis, Facilis quidem, quia totus consistit in firma voluntate placendi Deo, Cui si velis placere, places. *Quia beneplacitum est Domino in populo suo.* Id est, statim atque se aliquis esse Domini proficitur, Dominus illum acceptat ut suum: & tam sibi Dominus in servo placet, quàm servus Domino vult placere. Quod egregiè admodum Nobilis ille, de quo S. Augustinus in Confessionibus, Contubernali suo præsentabat. *Dic qua sorte, omnibus istis laboribus nostris, quæ ambimus per venire? Quid quarimus? Cujus rei causa militamus? majorne esse poteris spes nostra*

Eccles. 28

Rom. 6.

Is. 59.

Ib. 29.

Os. 8.

Eccles. 1.

Ibid. 2.

Ps. 149.

L. 3, c. 6.

nostra in palatio, quam ut amici imperatoris simus? Et ibi quid non fragile, plenumque periculum? Et per quos pericula pervenitur ad grandius periculum? Et quamdiu istud eris? AMICUS ALIEM DEI, SI VOLVERO, ECCE NUNC FIO. Est ne autem operosum, id velle, cum divina Gratia, quæ ut velimus & possimus, ultro se offert, quæ nos idcirco prævenit, comitatur & sequitur?

Quid est quod voluntas appetit, nisi bonum? Et quale bonum melius, & magis appetendum, quam placere Deo, qui est summum bonum?

Exod. 23.

Ego, inquit, ostendam omne bonum tibi: omne scilicet utile, omne honestum, & omne bonum jucundum. Nonne unicuique rei innatum est velle attingere finem suum: & velle sibi vitam, quam quidem potest longissimam prorogare? Atque illud est quod agitur labore in te salutari,

Epi. ad Valer.

Amantes vitam hortamur ad vitam, inquit Eucherius; vera ratio est persuadendi, cum id possitur ut impetremus à vobis, quod concupiscitis; pro vita quam diligitis, legatione apud vos fungimur: & sanè quàm omnes exiguam amatis, insinuamus ut ametic aeternam: Quasi diceret, quidquid à vobis petitur pro salute aeterna comparanda, non potest non esse facile; cum nihil sit facilius, quàm velle semper vivere. Denique quis neget, amanti nihil esse difficile, ipsum enim difficultatis nomen amor erubescit, inquit sanctus Augustinus: At quis in amando Jesu labor, qui totus est ad amorem nostrum excitandum effectus, & qui hoc maximè motivo facilitatis nos ad se vocat, jugum enim meum suave est, inquit, & onus meum leve.

In Man.

De fructu autem inde consequente non est dubitandi nec differendi locus, cum illud Sapientis sit apertissimum: Bonorum laborum gloriosus est fructus. Itemque illud: In opere ipsius exiguum laborabis, & cito edes de generationibus illius.

Eccles. 6.

Quidquid egeris in hunc finem, ut illi placeas, sive manducando, sive bibendo, sive aliud quidpiam operando, quod est tibi obvium, & quotidianum, ingentes præsentis gratiæ, & futuræ

Cor. 10.

Coloss. 3.

Ps. 1.

incautos gloriæ promittis. Et solum ejus non

defluet, & omnia quacumque faciet, prospera humentur. Non sic impiis, non sic sed tanquam pulvis, quem projecit ventus à facie terra.

III. PUNCTUM.

Nisi ergo diligenter advertas, stulto labore consumeris. Nam hunc facilem & fructuosum laborem tam facile deseris, quàm difficilem & infructuosum illum, facillimè suscipis. Neque hoc tibi fultus probandum fuit, cum id affectus tui facis aperte clament, qui penè toti sunt in concupiscentiis, licet forè non pessimis, non tamen bonis & probatis. Abrevimus unusquisque in sensum cordis nostri maligni. Quod de se Propheta fatetur, non potes de te negare: Cum autem nihil aliud sit stulto labore consumi, quàm se relicto labore facili, & fructuoso, se labori duro applicare, unde nullas extet fructus & operæ positæ pretium; quid restat nisi diligenter tibi esse advertendum, aut nisi diligenter advertas, te hoc stulto labore consumendum? Sic stulti estis, ut cum spiritu cæperitis nunc carne consummemini. Tanta passi estis sine causa, si tamen sine causa: Quasi dicat Apostolus, hoc certe est esse stultum, multa pati sine fructu, sine ullo merito: sic autem frustra patiuntur, qui carne vivunt non spiritu. Quod quidem eo deterius & infamius est, cum illi aliquando bene cæperunt, nunc vero propter modicum laborem à cæptis desistant, & in graviores incidunt, in quo consummantur & pereunt; Qui siment pruinam, ait Job, irruet super eos nix. At nonne stultum esset se nivi obijcere, ut pruinam evitare? Neque enim fugitur labor, sed augetur, cum ab uno levi transitur ad graviores. Eito sit labor resistere concupiscentiis, sed longè major est non resistere: Nonne ergo qui sapunt, minorem illum laborem potius ferant, cum præsertim sit salutaris: aut qui non ferunt, planè decipiant, cum te inferant doloribus illis multis, de quibus sanctus Apostolus. Sed id apprehende. Si sapiens fueris, tibi meriti ipsi eris: Si autem illisior, solus portabis malum.

Baruch.

Gal. 3.

Job. 6.

I. Tim. 6.

Prov. 6.

DOMI-